DSS

Društvo slovenskih skladateljev

Koncertni atelje

Sreda, 11. novembra 2026, ob 19.30
Atrij Mestnega muzeja Ljubljana

Ob 19.00 – Predkoncertni pogovor
Moderator: Alojz Ajdič

Umetniško oblikovanje koncerta:
Alojz Ajdič, Pavel Mihelčič

Ob koncertu bo predstavljena tudi posmrtna maska in odtis roke skladatelja Pavla Mihelčiča, ki sta nastala na pobudo njegovih hčera, izdelala pa ju je akademska kiparka mag. Alenka Vidrgar.

Luca FERRINI – *klavir*
Urška ROŠER – *trobenta*

PROGRAM

Bojan GLAVINA
SUITA DEVETNAJSTIH BARV za klavir (izbor)
- I. Snežno bela
- II. Sinje modra
- III. Kostanjevo rjava
- VI. Citronasto limonadna
- VIII. Pomarančno oranžna
- XI. Rožnata
- XII. Jantarna
- XIII. Deževno siva
- XIV. Zlata
- XVII. Srebrna
- XVII. Kakavova

Nenad FIRŠT
TISTI TRENUTKI, KI JIH PONAVLJAM V MISLIH za klavir

Alojz AJDIČ
OBČUTJA ŠT. 2 za trobento in klavir

Pavel MIHELČIČ
LIMITA za klavir

David BEOVIČ
*POLTON V MOLU za klavir**

Primož RAMOVŠ
SARKAZMI za klavir

* krstna izvedba

Luca FERRINI
je študiral klavir, čembalo, orgle in orgelsko kompozicijo ter diplomiral z odliko na tržaškem in na videmskem konservatoriju. Leta 2025 je minilo že štirideset let odkar, bodisi solistično bodisi v komornih zasedbah ali z orkestri, z vsemi tremi inštrumenti enako uspešno koncertira po Evropi in drugje (Filharmonija v Sankt Petersburgu, Beijing Concert Hall, Gran Teatro La Fenice v Benetkah, Cankarjev dom in Slovenska filharmonija v Ljubljani, Musikverein na Dunaju, National Concert Hall v Dublinu, National theatre of Malta, Seoul National University, Filharmonije v Kaunasu, Odesi in Ulan Batoru, Theatre St. Michel v Bruslju, Praga, Budimpešta, Bukarešta, Zagreb, Beograd, Kopenhagen, Madrid, Porto, Brisbane, Melbourne, Hobart, Bangkok, Buenos Aires, v Čilu ...). Sodeluje s priznanimi glasbeniki in dirigenti in je član različnih komornih skupin za staro in sodobno glasbo (izvedel je več kot 190 novih skladb). Kot član in soustanovitelj Ansambel MD7 je leta 2013 prejel prvo Lipovškovo nagrado DSS. Snemal je za številne evropske radijske postaje, posnel štirideset zgoščenk (kot pianist, čembalist in organist). Pri založbi Edicije DSS je pred kratkim izšla zgoščenka za solo klavir z naslovom »Prebujenje«. Je uradni pianist-korepetitor na mnogih poletnih in izpopolnjevalnih tečajih ter na mednarodnih akademijah in tekmovanjih raznih glasbil v Italiji, Sloveniji, Avstriji, Belgiji, na Poljskem, Madžarskem, Danskem (Carl Nielsen International Competition), Kitajskem (Beijing International Music Competition) ter v Mehiki (Henry Szeryng International Violin Competition). Poučeval je na konservatorjih v Brescii in Salernu ter na Celovškem deželnem Konservatoriju ter na ljubljanskem Konservatoriju za glasbo in balet. Trenutno je strokovni svetnik korepetitor na Akademiji za glasbo v Ljubljani UL, na umetniški

gimnaziji v Kopru pa poučuje klavir, čembalo in komorno igro. www.lucaferrini.com

Urška ROŠER
je maturirala na Konservatoriju za glasbo in balet v Mariboru, nato študirala na Univerzi za glasbo in upodabljajočo umetnost v Gradcu (prof. Stanko Arnold) ter se v okviru programa Erasmus izpopolnjevala na Visoki šoli za glasbo Karlsruhe (prof. Reinhold Friedrich). Magistrski študij je z odliko zaključila na Visoki šoli za glasbo, teater in medije Hannover (prof. Jeroen Berwaerts). Po uspešni avdiciji je bila dve leti članica orkestrske akademije Simfoničnega orkestra Bavarskega radia v Münchnu. Je večkratna udeleženka mednarodnih tekmovanj ter prejemnica nagrad na tekmovanjih TEMSIG. Sodelovala je v mladinskih orkestrih kot so Gustav Mahler Jugendorchester, Aurora Chamber Music in komornih zasedbah European Brass Ensemble in Austrian Brass Band. Občasno sodeluje v trobilnih zasedbah cikla SiBRASS ter je aktivna članica ansambla Worldbrass. Izobraževala se je na številnih mojstrskih tečajih in sodelovala z orkestri kot so Oslo Philharmonic, Mahler Chamber Orchestra, Simfonični orkester RTV Slovenija, Oper Graz, Staatsoper Hannover ... Od leta 2020 je bila zaposlena kot tutti trobenta v švedskem nacionalnem orkestru Göteborgs Symfoniker, od leta 2023 kot solo trobenta SNG Maribor, od februarja 2026 pa je zaposlena kot tutti trobenta v Orkestru Slovenske filharmonije.

Mag. Alenka VIDRGAR
se je rodila leta 1958 v Ljubljani. Študirala je na Pedagoški akademiji in Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Podiplomski študij pri profesorjih Slavku Tihcu, Dragu Tršarju in dr. Tomažu Brejcu je zaključila 1985.

Med študijem kiparstva, grafike in vizualnih komunikacij je raziskovala tudi medij fotografije. Od leta 1989 je dvajset let vodila kiparske delavnice pri Javnem skladu za kulturne dejavnosti RS. Njena dela so v Zbirki Junij, ki jo hrani Arhitekturni muzej v Ljubljani, v zbirki Kabineta slovenske fotografije v Kranju in v zbirki Moderne galerije v Ljubljani. Za Slovenski šolski muzej je izdelala devet celopostavnih muzejskih figur.
Napisala in oblikovala je knjige za otroke: Glina, Leteča riba in Igrača zate. Razstavljala je na mnogih samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini. Sodelovala je na javnih kiparskih natečajih ter postavila veliko javnih spomenikov, med njimi: Kamnito zvenečo skulpturo ob 30. obletnici samostojnosti na Vrhniki, Park reliefnih upodobitev znanih Suhokranjcev v Žužemberku, celopostavno figuro Srečka Kosovela v Sežani.
Od leta 2016, ko je skladatelj Pavel Mihelčič napisal prvo skladbo za njene kamnite zveneče skulpture, v sodelovanju s Slovenskim tolkalnim projektom s koncerti in razstavami Zven kamna širi razumevanje zvoka kamna.

Bojan GLAVINA (1961)
je prve glasbene korake naredil v Ilirski Bistrici, šolanje nadaljeval na Srednji glasbeni šoli Ivana Matetića Ronjgova na Reki (Hrvaška), na Akademiji za glasbo v Ljubljani pa je diplomiral iz orgel (prof. Hubert Bergant) in kompozicije (prof. Marko Mihevc). Opravil je tudi dveletno šolo za klavirske pedagoge v Gorici pri prof. Sijavušu Gadžijevu.
Njegov skladateljski opus obsega preko 500 raznovrstnih del, med katerimi jih je veliko nagrajenih na slovenskih in mednarodnih natečajih za kompozicijo, pri raznih založbah pa je izšlo okrog 70 njegovih samostojnih zbirk. Več kot polovico svojega opusa je posvetil otrokom in mladini. Društvo slovenskih skladateljev je izdalo tri njegove avtorske zgoščenke: »Zvočne pokrajine« (2011), »Album fragmentov« (2017) in »Spominčice« (2024). Na slednji se predstavlja tudi kot pianist, z izvedbo izbranih klavirskih miniatur 27-tih slovenskih skladateljev.

SUITA DEVETNAJSTIH BARV (izbor)
Dojemanje in občutenje barv skozi zvoke je v mojem komponiranju vseskozi prisotno; naj omenim samo nekaj takšnih primerov iz svojega opusa: *(Z)godbice za flavto in klavir* – s stavki »Zelena«, »Škrlatna«, »Sinja«, »Srebrna«, »Oranžna« (iz leta 1998); stavka »Pentatonične barve«, ter »Barve teme« iz *Albuma fragmentov za klarinet, violončelo in klavir*; »Utrip vijoličaste in temnozelene« iz *Momentov za pihalni kvintet*; klavirske »Spomin v modrem« in »Mali vijoličasti intermezzo«; »Temnozelena« iz štiriročnih »Dimenzij«, ter *Sedem Imaginacij za klarinet solo*.
Izbira in kombiniranje barv v klavirski *Suiti devetnajstih barv* temeljita na intuitivnem zaznavanju in občutenju sozvočij, moje doživljanje sinestezij pa ni pogojeno samo s kombinacijami harmonij in

prepletanji tonskih zaporedij, ampak je povezano tudi s tempom, oz. s hitrostjo izpeljave posameznih zvočnih pasaž in seveda tudi z določenim registrom inštrumenta, ter z dinamiko. Vse to skupaj sestavi določeno živo asociacijo barve, katera me pelje v kreiranje zvočne slike. Tako je nastalo devetnajst kratkih zvočno-barvnih utrinkov, povezanih v cikel. V njem si sledijo: Snežno bela, Sinje modra, Kostanjevo rjava, Smrekovo zelena, Črna, Limonadna, Barva bledega ognja, Pomarančna, Višnjeva, Sveže asfaltna, Rožnata, Jantarna, Deževno siva, Zlata, Barva cvetočega lokvanja, Vulkansko žareča, Srebrna, Kakavova, Indigo/Sončna.

Bojan Glavina

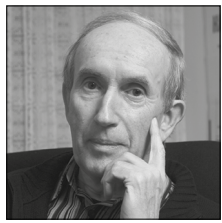
Nenad FIRŠT (1964)
se je po študiju kompozicije pri prof. Danetu Škerlu in violine pri prof. Roku Klopčiču na Akademiji za glasbo v Ljubljani, izpopolnjeval na mednarodnih tečajih za komorno glasbo in kompozicijo na Madžarskem in v Franciji. Deloval je kot violinist zagrebškega godalnega kvarteta Sebastian, predsednik Glasbene mladine Slovenije in umetniški vodja Mednarodnega tabora GMS ter vodja glasbene dejavnosti na Zavodu Celeia Celje, zaposlen pa je kot generalni sekretar Glasbene mladine Slovenije. Od leta 1988 je umetniški vodja in dirigent Celjskega godalnega orkestra. Do sedaj je bilo na koncertih in festivalih v Evropi, Severni in Južni Ameriki, Aziji in Avstraliji predstavljenih več kot sto štirideset Firštovih solističnih, komornih in simfoničnih del, s svojimi skladbami pa je prisoten na tridesetih ploščah uglednih domačih in tujih umetnikov in ansamblov. Za svoje delovanje je prejel več nagrad in priznanj, med drugimi Prešernovo nagrado Akademije za glasbo v Ljubljani (za *III. godalni kvartet*), Prešernovo nagrado občine Celje (za celovito podobo glasbenega ustvarjalca), leta 2009 nagrado Prešernovega sklada (za skladateljski

opus zadnjih dveh let) in leta 2019 Kozinovo nagrado (za zaokroženi godalni opus). Od leta 2010 do leta 2022 je bil predsednik Društva slovenskih skladateljev.

TISTI TRENUTKI, KI JIH PONAVLJAM V MISLIH

Dramaturgija klavirske skladbe *Tisti trenutki, ki jih ponavljam v mislih* sledi literarnemu predložku – pesmi »Januar 1904« grškega pesnika Konstantina Kavafisa (1863–1933). Glasbeno dogajanje se razvija na način mostovne gradnje z osrednjim ritmičnim delom. Skladbo napisano januarja 2004 je krstno izvedel Aleksandar Serdar.

Nenad Firšt

Alojz AJDIČ (1939)

je v Fojnici pri Sarajevu rojeni skladatelj, ki se je v mladih letih posvečal predvsem klarinetu. Leta 1968 je zaključil študij klarineta (prof. Mihael Gunzek) in vpisal študij kompozicije (prof. Uroš Krek) na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Že med študijem klarineta se je posvečal skladanju. Kot pedagog je deloval na Glasbeni šoli v Kranju (kot ravnatelj) in bil eden od pobudnikov za ustanovitev Slovenske glasbene šole na avstrijskem Koroškem.

Alojz Ajdič sodi med slovenske glasbene ustvarjalce z muzikalnim darom za odkrivanje polne in žive zvočne barve, pozorno začrtanega kompozicijskega ritma ter z učinkovito podano dvojnostjo modalne in svobodnejše melodike. Njegov skladateljski opus zajema širok spekter glasbenega ustvarjanja: orkestralno, operno, zborovsko, scensko, komorno, vokalno – instrumentalno in solistično glasbo. Za svoje delo je prejel številna priznanja in nagrade, med drugim leta 1983 Prešernovo nagrado za Gorenjsko, leta 1994 Župančičevo nagrado in leta 1997 nagrado Prešernovega sklada za skladbo *Tretja simfonija za tolkala in simfonični orkester.*

OBČUTJA ŠT. 2

Skladbo *Občutja št. 2 za trobento in klavir* sem napisal leta 2011, na pobudo našega odličnega trobentača Stanka Arnolda.

Po velikem uspehu *Rapsodije za trobento in orkester*, ki je bila veliko izvajana po Evropi in na Japonskem, sem se odločil, da napišem še kakšno skladbo za trobento in klavir.

Občutja št. 2 je lepa melodična skladba, ki je prijetna za poslušalce, zahteva pa veliko zbranosti za izvajalca.

Alojz Ajdič

Pavel MIHELČIČ (1937–2026) je bil skladatelj, glasbeni kritik in pedagog. Deloval je kot profesor na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani (1963–1982), bil je dolgoletni urednik oddaj resne glasbe na Radiu Slovenija. Deloval je kot umetniški vodja festivala UNICUM, predsednik Slovenske sekcije Mednarodnega združenja za sodobno glasbo – ISCM, član upravnega odbora Društva slovenskih skladateljev, profesor za kompozicijo in glasbeno teoretične predmete. Bil je tudi dekan Akademije za glasbo v Ljubljani. Komponiral je za raznovrstne zasedbe, predvsem komorne in orkestralne, kjer prideta do izraza preglednost in muzikalna prepričljivost. Mnoge njegove skladbe so prežete z ljudsko motiviko. Njegov opus zajema dela orkestralne, scenske, vokalno instrumentalne, komorne in solistične glasbe. Za svoje delovanje je prejel številne nagrade in priznanja (nagrada Prešernovega sklada (1979), Župančičeva nagrada (1984), Red za zasluge s katerim ga je odlikoval predsednik RS g. Janez Drnovšek, za pripravo in vodenje mednarodnega festivala Svetovni glasbeni dnevi – Slovenija 2003 (2006), Kozinova nagrada DSS za zaokrožen simfonični opus na tematiko Bele krajine (2007)).

LIMITA

Limita (1971), mejno vrednost ali funkcijo v matematiki, zaznamuje skrajno zaostreni klavirski zvok s clustri, to je s harmonskimi grozdi, številnimi ritmičnimi proti postopi v obeh rokah in zahtevnimi pasažami. Mihelčič je pripravljen stopil v svojo novodobno kompozicijo, ki jo barvajo še skrajna ritmična in metrična nasprotja. *Limita* je kompozicijsko in izvajalsko skrajna, v mejah komaj še izvedljivega. Okraski so prav tako bogati in v dobršni meri še dodatno obogatijo skladateljev jezik. Celotna skladba pa sama po sebi učinkuje kot ena sama (klavirska) kadenca.

Skladatelj Pavel Mihelčič je o skladbi zapisal: »Začetek je pomemben, misel izhaja iz enega samega tona, kot krik, ki išče in ošvrkne barvne sestavine, iz katerih rastejo drobne epizode, tudi spomin na zgodnji čas, na virtuoznost, ki sem jo pozneje izpeljal v Metulju. *Limita* predstavlja mejo, ki jo mora začutiti vsak skladatelj. *Limita* je tudi tonski izziv, ki ga ponuja klavir, ki me je prevzel, še preden sem se docela zapisal komponiranju in razmišljanju o glasbi, ki se mi je zapisovala v moji glavi. Glasba je čustvo in pamet. *Limita* pa (me) opominja, da obstaja tudi meja.«

Franc Križnar

David BEOVIČ (1977)

je na glasbeni šoli v Škofji Loki začel z igranjem klarineta in klavirja. Glasbeno pot je nadaljeval na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani (teoretska smer), vzporedno pa je obiskoval še gimnazijo v Škofji Loki. Po končanem srednješolskem izobraževanju se je vpisal na Teološko fakulteto, vzporedno pa še na študij kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Marijanu Gabrijelčiču. Leta 2000 je zaključil študij kompozicije v razredu prof. Pavla Mihelčiča, leta 2008 pa dokončal

tudi magistrski študij teologije. Deluje kot profesor glasbe na Gimnaziji Jurija Vege v Idriji in Gimnaziji Antona Aškerca v Ljubljani. Poučuje tudi solfeggio in glasbeni stavek v programu umetniške gimnazije, ki ga izvaja I. gimnazija v Celju. Njegova dela so izvajali v številnih slovenskih krajih in v tujini (Trst, Berlin, Dunaj, Luzern, New York …). Kot skladatelj je sodeloval na Noči slovenskih skladateljev, Svetovnih glasbenih dnevih, Festivalu Unicum, Naši pesmi …

POLTON V MOLU

Leta 2025 me je poklical profesor Pavel Mihelčič in me povabil k sodelovanju pri projektu, s katerim naj bi obeležili leto Srečka Kosovela. Med prebiranjem Kosovelovih del mi je v oči padel naslov *Polton v molu*, ki sam po sebi sporoča glasbeno vsebino. Polton v molu se pogosto pojavlja v prvem stavku skladbe. Lansko leto si nihče ni predstavljal, da bo dogodek, ki smo mu priča, postal eden zadnjih projektov profesorja Mihelčiča. Zapustil nas je v letošnjem aprilu, ko je bila skladba že v nastajanju. Delo tako ne obeležuje le stoletnice Kosovelove smrti, temveč v ospredje postavlja tudi lik Pavla Mihelčiča. V drugem stavku sem uporabil temo iz skladbe *Who is Raphael?*, ki sva jo s profesorjem pilila v času študija. Po smrti mojega prvega učitelja Marjana Gabrijelčiča sem študij kot njegov prvi študent nadaljeval pri Pavlu Mihelčiču. Takrat sem pomislil, da se v priimkih obeh učiteljev skrivata angela Gabrijel in Mihael, in se vprašal: kdo je Rafael? V tretjem stavku je, podobno kot v prvem, prisotna motivika Bele krajine, ki je bila Mihelčiču tako blizu. Skladba se začne in konča z motivom iz njegove skladbe *Limita*, ki jo je napisal daljnega leta 1971. S tem sem želel poudariti svojo povezanost s profesorjem in kolegom Pavlom Mihelčičem, kateremu skladbo posvečam.

David Beovič

Primož RAMOVŠ (1921–1999) je študij kompozicije leta 1941 končal v razredu Slavka Osterca na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kasneje pa se je izpopolnjeval še v Sieni in v Rimu (Alfredo Casella). Študiral je tudi klavir in za ta instrument skomponiral svojo prvo skladbo, v Mozartovem stilu in v tonaliteti G dur. Prvo službo je leta 1945 dobil kot sodelavec knjižnice SAZU v Ljubljani, leta 1952 pa je postal njen predstojnik. Med leti 1948 in 1964 je poučeval na Ljubljanskem glasbenem konservatoriju.

Ramovševa glasbena zapuščina je velikanski skladateljski opus. Njegove začetne kompozicije so nastale v duhu neoklasicizma, kasnejše pod vplivom ekspresionizma in serialne glasbe. Končno pa je Ramovš začetnik slovenske glasbene avantgarde. Bil je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, za svoje življenjsko delo pa je leta 1983 prejel Prešernovo nagrado. Deloval je tudi kot orglavec v Frančiškanski cerkvi v Ljubljani.

SARKAZMI

Skladbo *Sarkazmi za klavir* je skladatelj Primož Ramovš napisal leta 1951. Že sam naslov dela naznanja groteskne in dramatične napetosti devetih kratkih skladb povsem različnih karakterjev (zadnja sicer povzame teme vseh prejšnjih), ki se neposredno naslanjajo na tradicijo Osterčeve šole ter odmeve evropskega neoklasicizma in ekspresionizma. Ramovš je bil znan tudi po tem, da je rad raziskoval nove zmožnosti klavirja, in to je vidno v tej kompoziciji, ko klavir postane včasih res pravi tolkalni instrument, bodisi z ritmičnega kot dinamičnega vidika. Posamezne skladbe zahtevajo večkrat tudi grobost zvoka, zgoščena tekstura, disonantni akordični bloki, dinamični kontrasti ter ostinatni ritmični vzorci pa metrično natančnost.

Luca Ferrini

KONCERT STA OMOGOČILA

Ministrstvo za kulturo RS

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

DSS

Društvo slovenskih skladateljev

Koncertni atelje

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6
1000 Ljubljana
01/241 56 60
info@dss.si
www.dss.si

www.dss.si